

SENTÈNCIA 2002-56 DE 18 DE NOVEMBRE DE 2002

DUANA. Discordances entre les dades que figuren en el registre i l'estoc físic de cigarretes. El text no exigeix que existeixi un veritable dol i per tant la sanció és aplicable.

Ponent : M.I. Sr. Bernard Plagnet

A N T E C E D E N T S D E F E T

1.- El Sr. D.M.M. va interposar recurs contra la decisió del Govern de data 16 de gener del 2002, desestimatoria del recurs de reposició formulat contra la resolució del 17 d'octubre del 2001, sol·licitant la nul·litat del procediment sancionador, subsidiàriament la revocació del darrer acte administratiu.

2.- En la sentència del 18 de juny del 2002, el Tribunal de Batlles ha desestimat la demanda promoguda pel Sr. D.M.M.

3.- En el seu recurs d'apel·lació de data 18 de juliol del 2002, el Sr. D.M.M. manifesta principalment que :

- « no existeixen « actes de contenciós » sinó « plecs de càrrecs », i d'això en deriva que és inacceptable que la sentència recorreguda utilitzi una expressió no prevista a la normativa vigent ».

- l'objecte del litigi el constitueix únicament la diferencia existent entre l'estoc real i el llibre registre i es tracta de determinar si aquest error o diferències constitueixen o no una infracció de la normativa vigent.

- la qüestió dels 2000 paquets de C. traslladats del magatzem a una altra botiga ha estat objecte d'un altre expedient sancionador que ha finalitzat amb la imposició d'una altra sanció de 3005,06 € que el Sr. D.M.M. Martos ha acceptat. Els agents del servei de Duana s'equivoquen i fan constar al plec de càrrecs l'adreça « Carrer Major 47, Pas de la Casa en lloc del 12-14>>.

- el plec de càrrecs no compleix allò que exigeix l'article 3-2 del Reglament regulador del procediment sancionador, ja que fa referència als preceptes legals infringits.

- no ha existit cap mena d'infracció i, per tant, no procedeix cap mena de sanció: les divergències entre el llibre-registre i l'estoc real -a part d'ésser insignificants- no poden amagar cap mena de frau. Per tant, el fet que no s'hagués anotat exactament el tabac que sortia del magatzem cap a la botiga no és altra cosa que

un error : un « error », o una « omisió », òbviament negligent, en si mateixos no constitueixen una infracció.

4.- En la seva contesta de data 6 de setembre del 2002 , el M.I. Govern manifesta principalment que :

- la sanció imposada al Sr. D.M.M. en referència al « Supermercat PM » (trasllat de 2000 paquets de tabac de la marca C. del Supermercat PM al Supermercat PP) es fonamenta en l'incompliment de les obligacions registrals previstes a l'article 6 de la Llei de control de les mercaderies sensibles.

En cap cas s'ha atemptat contra el principi del « non bis in idem », ja que les sancions van ésser imposades per fets diferenciats, en relació al « Supermercat PP », la sanció es va imposar per no haver dut a terme correctament tots els tràmits de sol·licitud de llicència, mentre que la sanció referent al « Supermercat PM », es va imposar al no coincidir el resultat del control físic del tabac present en el magatzem amb els assentaments comptables del llibre registre d'existències. En cap moment el trasllat dels 2000 paquets va ser sancionat en l'expedient del « Supermercat PP ». Així doncs, la sortida de 2000 paquets de tabac de la marca C., que no va ésser anotada en el llibre registre d'existències, forma part de l'objecte del litigi.

- el fet de que el llibre registre d'existències no sigui portat amb claredat i exactitud pot constituir una causa d'infracció lleu.

- els agents de Duana varen constatar que 3250 paquets de tabac havien sortit del magatzem sense que aquestes sortides fossin anotades al Llibre registre d'existències, mancant clarament el que disposa l'article 6 de la Llei de control de les mercaderies sensibles.

F O N A M E N T S D E D R E T

Primer.- Competència

El Tribunal Superior, Sala Administrativa, és competent per a conèixer del recurs, en aplicació de l'article 39-3 de la Llei qualificada de la Justícia .

Segon.- El procediment seguit en aquest cas es sotmet a les disposicions del Reglament regulador del procediment sancionador de data 21 d'octubre de 1998. L'article 3 d'aquest text apunta « els plecs de càrrecs », mentre que en aquest assumpte el document es titula « acte de contenciós » (veure foli 48). Però aquest error de denominació no es pot considerar com un error substancial susceptible de poder anular el procediment, en la mesura en que l'interessat no ha estat privat de les garanties essencials en el procediment sancionador.

En efecte, resulta de l'examen de l'expedient que el document titulat “acte de contenciós” senyala bé els textos que constitueixen el fonament jurídic de la sanció. En particular, el document es refereix a l'article 9 apartat 3 de la llei de control de les mercaderies sensibles de data 4 de març de 1999 (BOPA, n° 18 de 1999), que disposa :

« Són infraccions lleus els incompliments d'obligacions o prohibicions establertes en la present Llei que no constitueixin una infracció greu o molt greu d'acord amb el que disposa el present article ».

Aquest text per tant fonamenta l'aplicació de la sanció, ja que es constata una infracció a una de les obligacions previstes per la llei.

El recurs s'ha de rebutjar en aquest punt.

Tercer.- El principi « non bis in idem » no ha estat desconegut. En efecte, s'han aplicat dos classes de sancions, ja que corresponen a dos tipus d'infraccions diferents:

En la resolució n° 13544/2002, el Govern ha sancionat el Sr. D.M.M., titular de l'establiment comercial « Supermercat PP », en aplicació de l'article 3 de la Llei de data 4 de març de 1999 ; la infracció va ser per vendre cigarretes sense haver obtingut una llicència prèvia específica (veure Document 4 de l'expedient de segona instància). Aquesta sanció ha estat efectivament pagada.

En la resolució n° 13543 / 2002, el Govern ha sancionat el Sr. D.M.M., però com a titular de l'establiment comercial « Supermercat PM », en aplicació de l'article 6 de la Llei de data 4 de març de 1999 ; la infracció resulta de « la inadequació entre el Llibre Registre Obligatori i l'estoc real de mercaderies present en el magatzem » (veure foli 28). Es aquesta resolució que es va impugnar davant el Tribunal de Batlles i que el mateix ha confirmat en la sentència recorreguda.

El recurs s'ha de rebutjar en aquest punt.

Quart .- En aquest cas, el servei de Duana ha constatat les discordances entre les dades que figuren en el registre i l'estoc físic de cigarretes : veure foli 49. Aquests errors constitueixen infraccions sancionades per la Llei del 4 de març de 1999, així com ja ha jutjat aquesta Sala, principalment en la sentència n° 30 del 15 de juny de 2001 : « el fonament d'aquest text és clar : tractant-se de mercaderies sensibles, els documents han de revestir un valor probatori particular que permeti al Servei de Duana d'exercir un control estricte ». El text, no exigeix que existeixi un veritable dol i per tant la sanció és aplicable, sigui quina sigui l'amplitud de les divergències entre les dades del registre i les constatacions de l'estoc físic.

El recurs per tant s'ha de rebutjar en aquest punt.

Cinquè .- No s'aprecien circumstàncies determinants d'una especial condemna al pagament de les despeses d'aquesta segona instància.

D E C I S I Ó

En atenció a tot el que s'ha exposat, el Tribunal Superior de Justícia, Sala Administrativa, en nom del poble andorrà, decideix:

Primer: Desestimar el recurs d'apel·lació presentat pel Sr. D.M.M..

Segon: Confirmar la sentència recorreguda i declarar que la resolució del Govern 13543/2002 de data 16 de gener de 2002 és ajustada a dret i als fins que legitimen l'activitat administrativa.

Tercer: De no efectuar cap condemna en costes.

Aquesta sentència és ferma i executiva.

Manem que una vegada s'hagi complert el que disposa l'article 76 de la Llei de la Jurisdicció Administrativa i Fiscal es lliurin els autes originals amb la certificació d'aquesta sentència al Tribunal de Batlles, Secció Administrativa del qual procedien, i que s'arxivin les actuacions del Tribunal.